

Sygn. akt VII U 452/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Paulina Filipkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 września 2017 r. w Warszawie

sprawy J. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o odpowiedzialność członka zarządu spółki za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne

z udziałem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

na skutek odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 23 grudnia 2015 r., znak: (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od J. L. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...)Oddział w W. kwotę 4800,00 zł (cztery tysiące osiemset i 00/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

J. L. w dniu 22 lutego 2016 r. wniósł odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 23 grudnia 2015 r., nr: (...). Odwołujący wniósł o stwierdzenie, iż brak jest podstaw do przeniesienia na niego jako członka Zarządu (...) Sp. z o.o. odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek. Ubezpieczony wskazał, że dowodem świadczącym o właściwym czasie złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości są akta sprawy o sygn. akt X GU 539/13 prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy Sąd Gospodarczy X Wydział Gospodarczy, a także postanowienie o ogłoszeniu upadłości w tej sprawie z dnia 5 marca 2014 r. (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 10 marca 2016 r. wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania,

w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zdaniem organu rentowego zaistniały przesłanki uzasadniające przeniesienie na J. L. odpowiedzialności za zobowiązania (...) Sp. z o.o., ponieważ:

- odwołujący pełnił funkcję członka zarządu w okresie, kiedy powstało zadłużenie;
- we właściwym czasie odwołujący nie złożył wniosku o upadłość;
- odwołujący nie wskazał mienia, z którego możliwe byłoby zaspokojenie zobowiązań w znacznej części a w postępowaniu upadłościowym Zakład nie zaspokoił w pełni swoich roszczeń;
- na podstawie art. 107 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za zaległości z tytułu składek, a w tym odsetki za zwłokę odpowiadają całym swoim majątkiem również osoby trzecie (k. 9-10 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 30 marca 2016 r. na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. zawiadomił zainteresowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o toczącym się postępowaniu (k. 19 a. s.).

Postanowieniem z dnia 6 maja 2016 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości celem ustalenia sytuacji finansowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w okresie, kiedy J. L. składał wniosek o ogłoszenie upadłości oraz, czy odwołujący złożył wniosek o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie (k. 36 a. s.).

Sąd w postanowieniu z dnia 28 marca 2017 r. wobec wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. uchylił postanowienie z dnia 30 marca 2016 r. o zawiadomieniu zainteresowanego o toczącym się postępowaniu (k. 145 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 23 kwietnia 2015 r. zawiadomił J. L. o wszczęciu postępowania z urzędu w sprawie ustalenia osób odpowiedzialnych za zobowiązania (...) Sp. z o.o. oraz przeniesienia odpowiedzialności za zadłużenie na osoby trzecie – prezesa zarządu zgodnie z art. 115 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa oraz z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 o systemie ubezpieczeń społecznych (k. 47 akt ZUS).

Zgodnie z odpisem pełnym Krajowego Rejestru Sądowego, (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została wpisana w dniu 6 sierpnia 2012 r. Prezesem zarządu w dniu 27 sierpnia 2012 r. został J. L., zastępując ówczesnego Prezesa Zarządu – P. S.. Spółka została wykreślona z rejestru w dniu 19 maja 2015 r., który uprawomocnił się w dniu 9 czerwca 2015 r. (k. 141-143 a. s.).

Uchwałą nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. z dnia 9 sierpnia 2012 r. powołano na Prezesa Zarządu J. L. (k. 11 akt ZUS).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. złożyła wniosek w dniu 7 października 2013 r. do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i naprawczych o ogłoszenie upadłości wraz z wnioskiem o uchylenie dokonanego zajęcia oraz z wnioskiem o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej (k. 3-4 a. s. X GU 539/13).

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i naprawczych w postanowieniu z dnia 20 listopada 2013 r. z uwagi na treść art. 39 prawa upadłościowego i naprawczego oddalił wniosek dłużnika o uchylenie zajęcia rachunku bankowego dłużnika dokonanej decyzją Naczelnika III Urzędu Skarbowego W. z dnia 25 września 2013 r. (k. 71 akt sprawy X GU 539/13).

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy

ds. upadłościowych i naprawczych w postanowieniu z dnia 20 listopada 2013 r. zabezpieczył majątek dłużnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego w osobie B. D. (k. 18-24 akt ZUS i k. 74-75 akt sprawy X GU 539/13).

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i naprawczych w postanowieniu z dnia 5 marca 2014 r.:

1. ogłosił upadłość (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. obejmującą likwidację jej majątku uznając, że siedziba dłużnika jest głównym ośrodkiem jego podstawowej działalności w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady /WE/Nr 1346/2000 z dnia 29 maja 200 r. w sprawie postępowania upadłościowego;
2. wezwał wierzycieli upadłego do zgłaszania wierzytelności w terminie jednego miesiąca od daty ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym;
3. wezwał osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciążące na nieruchomościach należących do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłaszania w terminie jednego miesiąca od daty ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym;
4. wyznaczył sędziego komisarza w osobie Sędziego Sądu Rejonowego Aleksandrę Ziółkowską – Majkowską;
5. wyznaczył syndyka masy upadłości w osobie B. D..

Natomiast w punktach 6 i 7 ww. Sąd orzekł o kosztach postępowania (k. 25-28 akt ZUS i k. 121-125 akt sprawy X GU 539/13).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 3 kwietnia 2014 r. złożył wniosek do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i naprawczych, w którym zgłosił wierzytelność do masy upadłości w postępowaniu upadłościowym (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w kwocie 31.332,22 złotych, w tym 30.899,32 złotych z tytułu składek i 433,00 złotych z tytułu odsetek (k. 35-38 akt ZUS).

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i naprawczych w postanowieniu z dnia 9 lutego 2015 r. stwierdził zakończenie postępowania upadłościowego (k. 29-31 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia wydał zaskarżoną decyzję z dnia 23 grudnia 2015 r., nr: (...) na podstawie art. 108 § 1 w związku z art. 107 § 1, § 2 pkt 2 i 4 oraz art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy orzekł o odpowiedzialności J. L. za zobowiązania (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. solidarnie ze spółką (...) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne wraz z odsetkami z łącznej kwocie 23319,21 złotych, w tym na ubezpieczenie zdrowotne:

- w kwocie 22.940,21 złotych z tytułu nieopłaconych składek za maj 2013 r., lipiec 2013 r. oraz od listopada 2013 r. do stycznia 2014 r.;

- w kwocie 379,00 złotych z tytułu odsetek liczonych na dzień 4 marca 2014 r.

Zdaniem organu rentowego odwołujący mając pełną świadomość zadłużenia oraz utraty płynności finansowej spółki, nie złożył w odpowiednim czasie wniosku o upadłość. Powyższe spowodowało w ocenie Oddziału niewypełnienie przez

ubezpieczonego obowiązku spoczywającego na członku zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, o którym jest mowa w art. 21 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. Organ rentowy stwierdził, iż z uwagi na brak podstaw do uznania, że wystąpiły przesłanki pozwalające na wyłączenie odpowiedzialności za długi (...) Sp. z o.o., wydanie decyzji zobowiązującej odwołującego do zapłaty zaległości z tytułu nieopłaconych składek było uzasadnione (k. 57-61 akt ZUS).

Na podstawie opinii głównej biegłego sądowego z zakresu księgowości A. G. Sąd ustalił, że bezpośrednią przyczyną upadłości Spółki była kontrola Urzędu Kontroli Skarbowej, w wyniku której określono zobowiązanie VAT w kwocie 25.903.784,45 złotych, na co złożyło się świadczenie główne bez odsetek. W dacie utworzenia spółki jedynym jej udziałowcem była (...) Sp. z o.o., natomiast w dniu 9 sierpnia 2012 r. nastąpiło zbycie udziałów według ich wartości nominalnej w kwocie 5000,00 złotych oraz powołano na Prezesa Zarządu J. L.. Sytuacja finansowa spółki w 2013 r. uległa zmianie, gdyż:

- w połowie ww. roku Prokuratura prowadziła postępowanie wyjaśniające w sprawie powiązań między kontrolowanymi podmiotami odnośnie przepływu środków między podmiotami i badania dokumentacji finansowej;
- przed datą złożenia wniosku o upadłość musiały być znane spółce wyniki kontroli Urzędu Kontroli Skarbowej, ponieważ inne dane nie wykazały symptomów zagrożenia kontynuacji działalności.

Pomimo wiedzy o istniejących zobowiązaniach budżetowych wobec Skarbu Państwa, nie wprowadzono danych do Sprawozdań rocznych za 2013 r. Wycena bilansowa spółki dokonana była przy założeniu kontynuacji działalności, co jest nieprawidłowe, bowiem udokumentowane warunki do złożenia wniosku o upadłość zaistniały już w ciągu 2013 r. Sprawozdanie roczne za 2013 r. zawierało niedoszacowanie kosztów w szczególności poprzez nieutworzenie rezerwy na ujawnione wyniki Urzędu Kontroli Skarbowej na kwotę w wysokości 25.903.784,85 złotych. Ujawniony obrót gospodarczy dyskredytuje lub wręcz uniemożliwia złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki w terminie wcześniejszym, gdzie nie została spełniona żadna z przesłanek uwalniających ubezpieczonego od odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek ZUS zawarta w art. 116 ustawy – Ordynacja podatkowa (k. 43-62 a. s. i akta sprawy X GU 539/13).

Na podstawie opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu księgowości A. G. Sąd ustalił, że Urząd Skarbowy wszczął w dniu 3 września 2013 r. postępowanie kontrolne w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania podatku od towarów i usług za miesiące listopad i grudzień 2012 r. oraz za I i II kwartał 2013 r. Zobowiązania podatkowe wyniosły:

- za I kwartał 2013 r. – 11.300.739,00 złotych i 494.051,00 złotych odsetek;
- za II kwartał 2013 r. – 10.950.745,00 złotych i 186.013,00 złotych odsetek;
- za IV kwartał 2012 r. – 3.622.179,00 złotych i 265.213,00 złotych odsetek.

Urząd Skarbowy stwierdził, że kontrolowana spółka nie prowadziła działalności gospodarczej we własnym imieniu i na własny rachunek, a wystawiane faktury na kontrolowaną spółkę oraz na jej rzecz nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

Nie podejmowano wiążących decyzji o współpracy z kontrahentami, nie dokonywano operacji na rachunkach bankowych i nie przedkładano dokumentów do Biura Rachunkowego zajmującego się rozrachunkami spółki. Spółka wystawiała faktury, które nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji gospodarczych. Z danych bilansowych spółki wynika, że sytuacja ekonomiczna wykazana w sprawozdaniach na dzień 31 grudnia 2012 r. i 31 grudnia 2013 r.

nie wskazywała symptomów zagrożenia kontynuacji działalności, jednakże była ona obciążona niepełną prezentacją danych finansowych. Nie wykazano bowiem zobowiązania z tytułu podatku VAT na kwotę w wysokości 26.900.000,00 złotych, lecz zysk za 2013 r. w kwocie 275.204,83 złotych. Przesłanki do ogłoszenia upadłości spółki nastąpiły w listopadzie 2012 r., bowiem w tej dacie ujawnione zostały nieprawidłowości w obrocie finansowym ze względu na zobowiązania odnoszące się do nieopłaconego podatku VAT (k. 102-107 a. s. i akta sprawy X GU 539/13).

B. D. był syndykiem masy upadłościowej (...). Świadek sporządził sprawozdanie tymczasowe nadzorcy sądowego, które jest uznawane jako postępowanie zabezpieczające przed ogłoszeniem upadłości. Sąd postanowił zabezpieczyć majątek dłużnika poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego w osobie B. D.. Przed ogłoszeniem upadłości odwołujący zgłosił należności organowi rentowemu, albowiem na liście wierzytelności widniała kwota w wysokości 3.020,19 złotych. Według zaświadczenia (...) Bank (...) (...) Oddział na rachunku dłużnika widniało saldo w kwocie 10.373,09 euro. Natomiast według zaświadczenia z (...) Banku na rachunku pomocniczym saldo wynosiło 232.568,14 euro (zeznania świadka B. D. – k. 93-95 a. s. i sprawozdanie tymczasowego nadzorcy sądowego - k. 82-87 akt sprawy X GU 539/13).

Odwołujący opłacał składki do organu rentowego do momentu przejęcia ksiąg przez syndyka masy upadłości. Rozliczenia podatkowe i zusowskie prowadziła firma księgowa (...). Ubezpieczony był przesłuchiwany przez Urząd Kontroli Skarbowej w K. oraz składał zeznania w Prokuraturze Okręgowej w K. w związku ze spółką (...), która miała powiązania z innymi spółkami (zeznania odwołującego – k. 175 a. s.).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania sądowego zawartych w aktach rentowych, aktach sprawy o sygn. akt X GU 539/13 oraz aktach niniejszej sprawy. Wiarygodność zawartych w materiale dowodowym dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Sąd nie znalazł podstaw, aby nie nadać przymiotu wiarygodności któremukolwiek z pism składających się na rzeczowy materiał dowodowy w niniejszej sprawie.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom w charakterze świadka B. D., który był syndykiem masy upadłości i w sposób wyczerpujący wskazał na wszystkie czynności, które podjął w ramach pełnionych obowiązków. Dodatkowo świadek pełnił funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego. Zeznania B. D. były zbieżne z dokumentami, do których miał dostęp w trakcie wykonywania kwerendy. Świadek w sposób wyczerpujący wskazał na zakres zaległości ubezpieczonego z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, jednakże wspomagał się jedynie dokumentami, które nie określały rzeczywistego zadłużenia spółki. Co za tym idzie świadek opierał się na niepełnej dokumentacji, której całość wziął pod uwagę przy sporządzaniu przedmiotowej opinii biegły sądowy z zakresu księgowości.

Sąd dał wiarę zeznaniom w charakterze strony J. L. jedynie w zakresie, w jakim został ustalony stan faktyczny. Sąd nie dał wiary twierdzeniom odwołującego, gdzie wskazywał, że złożył niezwłocznie wniosek o ogłoszenie upadłości po otrzymaniu decyzji w 2014 r. dotyczącej zaległości spółki z tytułu nieopłaconego podatku VAT. Powyższe jest sprzeczne z treścią opinii biegłego sądowego. Również Sąd uznał za niewiarygodne podnoszone przez ubezpieczonego twierdzenia, że faktycznie nie był osobą prowadzącą spółkę, a jedynie figurował w odpowiednich dokumentach. Odwołujący nie wykazał za pomocą dostępnych środków dowodowych, aby faktycznie inna osoba miała decydujący wpływ na sprawę spółki.

Sąd nadał najwyższy walor wiarygodności w obliczu końcowego rozstrzygnięcia

w niniejszej sprawie opinii głównej i uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu księgowości A. G.. Treść oraz wnioski zawarte w opinii nawiązywały jako jedyne do całości zgromadzonego materiału w niniejszej sprawie. Biegły w sposób kompleksowy przeanalizował wszystkie dokumenty zaliczające się do rzeczowego materiału dowodowego, a w szczególności zwracając uwagę na wyniki kontroli prowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej. Nie sposób się nie zgodzić, że główną przyczyną składającą się

na upadłość spółki było zobowiązanie do zapłacenia podatku VAT opiewającego na kwotę w wysokości 25.903.784,45 złotych. Sąd ustalił, że już w połowie roku bilansowego osoby zarządzające spółką posiadały wiedzę o krytycznej sytuacji finansowej spółki wobec braku innej możliwości zagrożenia finansowego. Jednakże dane świadczące o słabej kondycji nie miały odzwierciedlenia w sprawozdaniu finansowym, które zostało sporządzone pod koniec 2013 r. Wycena bilansowa spółki dokonana została przy założeniu kontynuacji działalności, co było działaniem nieprawidłowym w kontekście wykazanych zaległości. Ponadto należy wskazać, że strony procesu w żadnym aspekcie nie zgłosiły uwag ani zastrzeżeń do przedmiotowej opinii, co czyniło ją dodatkowo w pełni wiarygodnym dowodem w sprawie.

Z uwagi na powyższe, Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)
Oddział w W. z dnia 23 grudnia 2015 r., nr: (...) jest niezasadne i zasługuje na oddalenie.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie wyznaczało rozważenie, czy prawidłowo ustalono odpowiedzialność odwołującego za zaległości składkowe (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w W. za sporny okres za maj 2013 r., lipiec 2013 r. oraz od listopada 2013 r. do stycznia 2014 r.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2015 r., poz. 1442 j. t.) do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz

na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Na podstawie art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 j.t.) zwanej dalej „ustawą” za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1)nie wykazał, że:

a)we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo

b)niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2)nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W myśl art. 116 § 2 ustawy, odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.

Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2003 r., Nr 60, poz. 535 j.t.), dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości.

W świetle powołanych przepisów Sąd zważył, że do wydania przez organ rentowy decyzji o odpowiedzialności członka zarządu niezbędne było wykazanie, że odwołujący był członkiem zarządu spółki w czasie powstania zobowiązań, które przerodziły się

w dochodzoną zaległość spółki oraz, iż egzekucja prowadzona przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Z kolei na ubezpieczonym spoczywał ciężar przedstawienia dowodów w celu wykazania okoliczności, które mogłyby stanowić o zwolnieniu go z odpowiedzialności

za długi spółki z tytułu składek. Sąd zważył, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział

w W. wykazał, co z resztą nie było kwestionowane, że J. L. był prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w spornym okresie czasu. Sąd na podstawie dokumentacji złożonej do niniejszej sprawy doszedł do wniosku, że spółka nie opłacała wszystkich należności z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych, za maj 2013 r., lipiec 2013 r. oraz od listopada 2013 r. do stycznia 2014 r., kiedy to funkcję prezesa zarządu sprawował ubezpieczony.

Zauważyć przy tym należy, iż omawiany art. 116 § 1 ustawy nie wprowadza rozróżnienia, iż przesłanka braku winy jako okoliczność wyłączająca odpowiedzialność członka zarządu za zaległości podatkowe spółki odnosi się wyłącznie do braku winy umyślnej czy też braku winy nieumyślnej. Przesłanka ta odnosi się do obu wskazanych postaci winy, w tym winy nieumyślnej. Członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności

za zaległości podatkowe spółki dopiero wówczas, gdy wykaze, iż nie przewidywał i nie mógł w żaden sposób przewidzieć, że zaistniała w danym momencie sytuacja finansowa w spółce wymagała zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości bądź wszczęcia postępowania układowego. Mając na względzie całokształt przedstawionych powyżej rozważań,

Sąd doszedł do wniosku, że na gruncie niniejszej sprawy odwołujący jest odpowiedzialny

za powstanie zaległości składkowych w spornym okresie czasu. W ocenie Sądu nie zachodziły okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność, bowiem ubezpieczony nie wykazał, iż wypełnił wszystkie przesłanki nakreślone przepisami ustawy, dzięki którym uwolniłby się od odpowiedzialności składkowej. Sąd doszedł do przekonania, że odwołujący powinien przewidzieć, że sytuacja finansowa zaistniała po przeprowadzeniu kontroli przez Urząd Kontroli Skarbowej nie daje możliwości dalszego efektywnego prowadzenia spraw spółki nastawionych na zysk. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy, „właściwym czasem” w rozumieniu art. 116 o.p. nie jest ani krótkotrwałe wstrzymanie płacenia długów na skutek przejściowych trudności, ani też całkowite zaprzestanie płacenia długów w następstwie wyzbycia się przez podmiot gospodarczy całego (lub prawie całego) majątku, lecz chwila kiedy wiadomo już, że dłużnik nie będzie w stanie zaspokoić wszystkich swych zobowiązań. Określenie tej chwili powinno być ujmowane elastycznie w zależności

od okoliczności konkretnego wypadku, bowiem właściwy czas do zgłoszenia wniosku

o ogłoszenie upadłości jest przesłanką obiektywną, ustalaną w oparciu o okoliczności faktyczne każdej sprawy, dla określenia której nie ma znaczenia subiektywne przekonanie członków zarządu spółki.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2011 r., sygn. akt

II UK 5/11) W ocenie Sądu opisywana chwila zaistniała w trakcie pełnienia funkcji prezesa zarządu spółki przez odwołującego, na co bezpośrednio wskazał biegły sądowy

w sporządzonej przez siebie i niezakwestionowanej opinii. Wnioski wynikające z kontroli Urzędu Kontroli Skarbowej dawały podstawy ubezpieczonemu do złożenia wniosku

o ogłoszenie upadłości. Na podstawie ujawnionych danych wynikało, że spółka ma zaległości w opłacaniu podatku VAT na kwotę ponad 25 milionów złotych. Sąd doszedł do przekonania, że zysk osiągany przez spółkę w granicach kilkuset tysięcy złotych rocznie nie dawał podstaw do uznania racji ubezpieczonego, że znalazłby się jakiegokolwiek zapasy finansowe, aby pokryć przedmiotowy dług. Urząd Skarbowy ponadto wskazał, że spółka w trakcie kontroli nie prowadziła działalności gospodarczej na własną rzecz i we własnym imieniu, a faktury nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Sąd również zważył, że w pozostałych kwestiach brak działań spółki wskazywał, że jej zarząd był niejako pogodzony z upadłością spółki ze względu na jej niestabilną sytuację finansową. Nie podejmowano wiążących decyzji o współpracy z kontrahentami, nie dokonywano operacji na rachunkach bankowych i nie przedkładano dokumentów do Biura Rachunkowego zajmującego się rozrachunkami spółki. Te wszystkie analizowane kwestie były podstawą do powinności zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w listopadzie 2012 r., czego nie uczyniono. Sąd przy dokonaniu subsumpcji posiłkował się niekwestionowaną w tym zakresie opinią biegłego sądowego z zakresu księgowości. Jak już zostało wskazane na potrzeby oceny materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, Sąd w pełni podzielił wnioski wyprowadzone przez biegłego sądowego, który przeanalizował zbiór wszystkich dokumentów, które miały bezpośredni wpływ na ocenę sytuacji finansowej spółki w spornym okresie czasu. Opinia w pierwszym rzędzie nie została zakwestionowana przez odwołującego, zatem Sąd uznał jej wnioski za własne przy dokonywaniu oceny zgromadzonego materiału dowodowego i rozważań prawnych.

Na marginesie rozważań prawnych Sąd nie narażając się na przesłankę nieważności postępowania zważył, że nie było podstaw do dalszego zawieszenia niniejszego postępowania. Po nowelizacji przepisów dotyczących Kodeksu postępowania cywilnego, zainteresowany w sprawie jest jedynie zawiadamiany o sprawie, co miało na celu spowodowanie braku podstaw do nieustannego zawieszenia postępowania w przypadku zajścia odpowiednich okoliczności. Opisywany zabieg legislacyjny miał na celu w pierwszej kolejności nadanie ciągłości toczącemu się postępowaniu sądowemu. Na możliwość prowadzenia postępowania sądowego i rozstrzygnięcia sprawy w sytuacji, gdy spółka utraciła byt prawny, zwracał uwagę Sąd Najwyższy. „Przeniesienie odpowiedzialności za składki na członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest możliwe po utracie bytu prawnego przez spółkę wskutek ukończenia postępowania upadłościowego i wykreślenia tego podmiotu z Krajowego Rejestru Sądowego” (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2008 r., sygn. akt II UZP 6/08) „W szczególnie uzasadnionych wypadkach dopuszczalne jest odstępstwo od zasady, według której wierzyciel powołujący się na bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce z o.o. nie może pozwać członka jej zarządu na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. bez uprzedniego uzyskania tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2006 r., sygn. akt II CSK 300/06)

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku zasądzając od J. L. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 4800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zasądzona kwota ma zastosowanie w dyspozycji § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Zarządzenie: (...)

(...)